

narad i uchwały bez wymienienia, kto za jakim wnioskiem się wypowiedział i jak głosował.

§ 35.

Ogłoszenia sentencji należy wysłuchać stojąc.

§ 36.

Orzeczenia, uchwały, zawiadomienia i inne pisma Trybunału Kompetencyjnego doręcza się w zasadzie przez pocztę za pokwitowaniem. Władzom w siedzibie Trybunału doręcza się bezpośrednio za pokwitowaniem w księdze doręczeń. Jeśli występuje przedstawiciel osoby interesowanej, wystarcza doręczenie do jego rąk. Gdy wniosek lub inne pismo zgłosiły dwie lub więcej osób, które nie ustanowiły wspólnego przedstawiciela, Trybunał może zarządzić doręczenie jednej tylko z tych osób.

W razie niemożności doręczenia pod adresem wskazanym, Trybunał Kompetencyjny może na posiedzeniu niejawnem zarządzić wywieszenie na tablicy w siedzibie Trybunału Kompetencyjnego na przeciąg jednego tygodnia, z którego upływem doręczenie uważa się za dokonane.

§ 37.

Jeżeli w orzeczeniach i uchwałach, ich wypisach lub odpisach okaże się błąd pisarski, należy go na żądanie lub wedle uznania Trybunału z urzędu sprostować. Sprostowanie winno nastąpić we wszystkich egzemplarzach, przez Trybunał Kompetencyjny wydanych. W razie nieprzedłożenia egzemplarza do sprostowania należy doręczyć inny egzemplarz, odpowiednio sprostowany.

IV. Postępowanie dyscyplinarne.

§ 38.

O wszczęciu postępowania dyscyplinarnego przeciw prezesom i członkom Trybunału Kompetencyjnego decyduje sąd dyscyplinarny Trybunału.

W stosunku do prezesów oraz członków z grupy **a** i **b** art. 4 ustawy sąd ten przekazuje sprawę władzom administracyjnym Sądu Najwyższego, względnie Najwyższego Trybunału Administracyjnego, stosownie do właściwości, w stosunku zaś do członków z grupy **c** art. 4 ustawy sam przeprowadza postępowanie dyscyplinarne, stosując odpowiednio przepisy o odpowiedzialności sędziów Sądu Najwyższego.

§ 39.

Sąd dyscyplinarny Trybunału Kompetencyjnego orzeka w składzie czterech członków, w tem dwóch z grupy **c** art. 4 ustawy, i przewodniczącego, którym jest prezes urzędujący lub sprawujący jego obowiązki (§ 4).

Śledztwo w sprawach dyscyplinarnych prowadzi prezes lub wyznaczony przez niego jeden z członków Trybunału Kompetencyjnego.

Oskarża jeden z członków Trybunału Kompetencyjnego, wybierany do każdej poszczególnej sprawy przez losowanie.

§ 40.

Członków sądu dyscyplinarnego w liczbie czterech oraz czterech ich zastępców wybiera ogólne zgromadzenie Trybunału Kompetencyjnego przez głosowanie kartkami na czas trwania jednej kadencji (§ 2). Wybrani członkowie sądu dyscyplinarnego sprawują swoje obowiązki nawet po upływie danej kadencji aż do chwili dokonania nowych wyborów.

§ 41.

Sąd dyscyplinarny tak przy wszczęciu, jak również i w każdym późniejszym okresie postępowania dyscyplinarnego może zawiesić w urzędowaniu danego członka Trybunału Kompetencyjnego; o zawieszeniu zawiadamia niezwłocznie właściwą władzę.

§ 42.

O wyniku postępowania dyscyplinarnego przeciw członkom z grupy **c** art. 4 ustawy prezes urzędujący zawiadamia ich właściwą władzę.

V. Postanowienia końcowe.

§ 43.

Pięcioletni okres nominacyjny dla prezesów i członków Trybunału Kompetencyjnego, którzy otrzymali nominację przed rozpoczęciem czynności Trybunału Kompetencyjnego, liczy się od dnia 1 stycznia 1927 r.

§ 44.

Wnioski do Trybunału Kompetencyjnego o rozstrzygnięcie sporu o właściwość, wniesione przed 1 stycznia 1927 r. do innych władz, uważać należy za wniesione do właściwej władzy.

374.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 kwietnia 1927 r.

w sprawie wynagrodzenia za nieruchomości ziemskie, przejęte na własność Państwa w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji oraz ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu

Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wynagrodzenie za nieruchomości ziemskie, prawomocnie przejęte na rzecz Skarbu Państwa z mocy art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 4, poz. 17), będzie ustalone i uiszczone przy analogicznem zastosowaniu postanowień art. 26 do 37 włącznie, art. 57 i art. 78 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 1, poz. 1) oraz przewidzianych w tych artykułach ustaw i rozporządzeń — ze zmianami, oznaczonemi w niniejszem rozporządzeniu przy uwzględnieniu stanu nieruchomości, w jakim była ona w momencie objęcia jej w faktyczne posiadanie Państwa.

Art. 2. 1) Przewidziane w cz. 1 art. 31 ustawy o wykonaniu reformy rolnej wypłaty gotówkowe zastąpione będą przez wypłatę w skryptach dłużnych Skarbu Państwa.

2) W takichże skryptach dłużnych uiszczone będą odsetki od przyznanego wynagrodzenia za czas od dnia objęcia nieruchomości w posiadanie Państwa do dnia 31 marca 1928 r.

3) Skrypty oznaczone w cz. 1 i 2 niniejszego artykułu opiewać będą na złote w złotych i będą spłacane w ciągu lat 10 w równych ratach rocznych z oprocentowaniem 5 od sta rocznie.

Art. 3. Od przyznanej sumy wynagrodzenia płatnej w skryptach dłużnych potrącone będą zaliczki, udzielone na poczet wynagrodzenia za przejętą nieruchomość lub na poczet odsetek od tego wynagrodzenia.

Art. 4. 1) Do sum przeznaczonych z mocy cz. 1 art. 35 ustawy o wykonaniu reformy rolnej na umorzenie i oprocentowanie Państwowej Renty Ziemskiej dodawane będą przez Skarb Państwa co roku poczynając od dnia 1 kwietnia 1928 roku sumy nie mniejsze jak $\frac{1}{41}$ część ogólnej sumy szacunku, ustalonego za nieruchomości, przejęte na rzecz Skarbu Państwa z mocy art. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej.

2) Oprocentowanie i umorzenie oznaczonych w art. 2 skryptów dłużnych dokonane będzie z funduszy państwowych.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa, Skarbu oraz Sprawiedliwości.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą art. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych

powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 4, poz. 17).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

375.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 12 kwietnia 1927 r.

o przymusowem wywłaszczeniu gruntów na rzecz Skarbu Państwa pod budowę kolei Kalety-Herby-Wieluń-Podzamcze.

Na mocy art. 1, 2 oraz ustępu 2 art. 20 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowem na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych, lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. № 14, poz. 162) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 marca 1927 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Grunty wyszczególnione w załączniku do niniejszego zarządzenia, będące własnością wymienionych w tym załączniku osób, lub też osób, które je do dnia opisu i zajęcia nabeżdą, potrzebne według planu wywłaszczenia zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji dnia 28 stycznia 1927 r. do budowy pierwszorzędnej normalnotorowej kolei państwowej od stacji kolejowej Kalety—przez Herby-Wieluń do st. kolejowej Podzamcze, podlegają przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa.

§ 2. Grunty, wymienione w § 1, podlegają natychmiastowemu zajęciu po dokonaniu opisu.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 4. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Komunikacji: *Romocki*